

[Hans Rasmussen.]

jeg tilføje, at jernindustriens værkstedsfunktionærers og Maskinmesterforeningens arbejdsløshedskasser ikke er statsunderstøttet, men statsanerkendt.

Disse eksempler viser, at dér, hvor det er påkrævet at oprette arbejdsløshedskasser i tilknytning til funktionæreforeninger, vil det kunne lade sig gøre med de gældende lovbestemmelser. Det er dog ikke utænkeligt, at arbejdsløshedslovgivningen må ændres, så måske enhver lønmodtager kan komme til at bidrage med direkte beløb alt efter økonomisk evne. Det er ting, vi er parat til at se på, og jeg tager absolut hatten af, bl. a. for Dansk Arbejdsmands Forbunds medlemmer, der ud af deres ringe fortjeneste hver eneste uge skal bidrage med et beløb på 5 kr. og 50 øre til arbejdsløhedskassen.

I stedet for en udvidelse af de ca. 66 anerkendte arbejdsløshedskasser, der for tiden består, var det måske mere rimeligt, om vi foretog en forenkling. Det ville være helt hen i vejret, om man tog de nuværende kontrolbestemmelser ud af loven, som meget fornuftigt foreskriver, at hvis der inden for et fag eller det pågældende stedlige område findes en anerkendt arbejdsløhedskasse, kan arbejds- og socialministeren i overensstemmelse med arbejdsnævnet nægte anerkendelse af flere arbejdsløshedskasser.

Den her foreslåede ændring kan altså ikke få mit partis tilslutning; men som jeg allerede har nævnt, vil vi fra vor side være villige til i et udvalg at undersøge, om der f. eks. har fundet misbrug sted, eller om noget kontrolorgan har svigtet på enkelte punkter; men vi kan ikke give grønt lys for at gøre det foreliggende lovforslag til lov. Jeg tror i øvrigt heller ikke, at fornuftige politikere, når de kommer sammen og sagligt drøfter tingene, vil være med hertil, for det er ikke følelsesafgørelser, men derimod realitetsafgørelser, vi gerne skulle træffe her i tinget.

Lorentzen: Dette lille lovforslag siger jo kort og godt, at vi skal lade 2. punktum i arbejdsløhedsforsikringslovens § 7, stk. 1, gå ud. Det hedder heri:

„Findes der for vedkommende fag eller for det pågældende stedlige område allerede en anerkendt arbejdsløhedskasse, kan arbejds- og socialministeren dog i overensstemmelse med indstilling af ar-

bejdsnævnet nægte anerkendelse af en ny faglig eller stedlig begrænset arbejdsløhedskasse.“

Mere drejer det sig ikke om. Derfor forundrer det mig, at det ærede medlem hr. Hans Rasmussen i den grad kan svinge sig op til den store udfoldelse, som han gjorde. Det fik mig til at tænke på, at der måske alligevel kan ligge noget mere i dette lovforslag, end det ærede medlem gav udtryk for. Jeg var også et øjeblik ved at tænke: mon du ikke har overset, at dommere og amtmænd måske kan komme ind i en arbejdsløhedskasse? Men jeg fik jo ret hurtigt at vide, at det havde ikke noget med selve sagen at gøre, det blev bare nævnt i forbindelse med et eller andet.

I den såkaldte arbejdsløhedskommission har jeg tit med stor glæde hørt på det ærede medlem hr. Hans Rasmussen. Det er en mand, der ved meget, en mand, der har en køn og elskværdig fremstillingsform — normalt! (*Munterhed*). Jeg ved, at det ærede medlem i virkeligheden er en mand med moderne tanker, og det er jo rigtigt, at det ikke var det ærede medlems skyld, at man ikke dengang kom ind på moderne tanker, f. eks. i retning af at danne arbejdsløshedskasser efter industriforbund eller lignende. Men det ærede medlem fik ikke sine partifællers følgeskab til gennemførelse af de udmærkede tanker, som han ofte gav udtryk for.

Jeg er derfor en lille smule desorienteret. Jeg kan slet ikke forstå, at det ærede medlem kan svinge sig op til de højder, han svang sig op til her i dag; men jeg må indrømme, at der kan jo være forskellige temperamenter i det ærede medlem.

Det, man kunne risikere, var, at vi, hvis disse mange små arbejdsløhedskasser blev oprettet, fik et dyrt apparat, som staten skulle bidrage til. Men det er jo rigtigt, som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen gjorde opmærksom på for et øjeblik siden, at ved den ændring af arbejdsløhedskasseloven, som fandt sted for nylig, overlod man — i øvrigt på initiativ af Arbejdsmandenes Arbejdsløhedskasse — til kasserne selv at afholde driftsudgifterne; så det kan altså ikke være det problem, der volder vanskeligheder. Kasserne kan selv bestemme, dels hvilke understøttelser de vil give, dels det apparat, de skal administreres med,